

**Președintele
Dieter F. Uchtdorf**

al doilea consilier în
Prima Președinție

Momentul cel mai bun pentru a sădi un pom

In Roma antică, Ianus era zeul începuturilor. De-
seori, el era înfățișat cu două fețe – una privind îna-
poi, spre trecut, alta privind înainte, spre viitor. În
unele limbi, luna ianuarie este numită după el, deoarece
începutul anului era o perioadă în care, pe lângă faptul
că se întocmeau planuri, se medita profund asupra
lucrurilor petrecute.

Mii de ani mai târziu, multe culturi din lume au con-
tinuat tradiția de a stabili țeluri pentru autoperfecționare
în noul an. Desigur, stabilirea țelurilor este ușoară – rea-
lizarea lor este însă un lucru cu totul diferit.

Un bărbat care făcuse o listă lungă de țeluri pentru
noul an s-a simțit bine gândindu-se la progresul lui.
S-a gândit în sinea lui: „Până acum, mi-am respectat
angajamentul de a mânca mai puțin, nu m-am enervat,
mi-am respectat bugetul și nu m-am plâns niciodată
de câinele vecinului meu. Dar astăzi este 2 ianuarie,
ceasul a sunat și este timpul să mă dau jos din pat. Va
fi nevoie de un miracol care să mă facă să-mi urmăresc
în continuare țelurile”.

Începeți

Există ceva incredibil de încurajator când te gândești
la un nou început. Presupun că, într-un fel sau altul,
toți am dorit să începem din nou ștergând trecutul cu
buretele.

Îmi place să achiziționez un calculator nou cu un
hard disc curat. Un timp, funcționează perfect. Dar, pe
măsură ce trec zilele și sunt instalate tot mai multe pro-
grame (unele intenționat, unele nu chiar intenționat),
în cele din urmă, calculatorul începe să se blocheze și
lucruri pe care de obicei le făcea repede și eficient le
realizează mai lent. Uneori, nu mai funcționează deloc.
Chiar pornirea lui poate deveni o sarcină neplăcută
când hard discul este încărcat cu date care nu sunt ne-
cesare sau funcții nefolositoare. Sunt momente în care
singura opțiune este ștergerea hard discului și reinstala-
rea sistemului de operare.

În mod asemănător, ființele umane pot fi încărcate
cu temeri, îndoieli și sentimente de vinovăție apăsă-
toare. Greșelile pe care le-am făcut (atât intenționat,
cât și neintenționat) ne pot stresa până când s-ar
putea să pară greu de făcut ceea ce știm că ar trebui
să facem.

În cazul păcatului, există un proces minunat de
reinstalare numit pocăință care ne permite să curățăm
hard discurile noastre interne de încărcătura care ne
împovărează inima. Evanghelia, prin ispășirea mira-
culoasă și plină de compasiune a lui Isus Hristos, ne
arată calea pentru a curăța sufletele noastre de petele
păcatului și pentru a deveni, încă o dată, noi, puri și
inocenți ca un copil.

Dar, uneori, alte lucruri ne frânează și ne fac să șovăim, determinând gânduri care n-au niciun țel și acțiuni care fac să ni se pară greu să o luăm de la capăt.

Să fim cât mai buni cu puțință

Stabilirea țelurilor este o acțiune care merită eforturile noastre. Noi știm că Tatăl Ceresc are țeluri deoarece ne-a spus că lucrarea Sa și slava Sa este „realizarea nemuririi și [vieții veșnice] a omului” (Moise 1:39).

Țelurile noastre personale ne pot face să fim cât mai buni cu puțință. Cu toate acestea, unul dintre lucrurile care distrug eforturile noastre de a stabili și de a realiza țeluri pentru autoperfecționare este amânarea. Uneori, amânăm începerea așteptând momentul potrivit – prima zi a unui nou an, începutul verii, momentul în care primim chemarea de a fi episcop sau președinta Societății de Alinare, după ce încep copiii școala, după ce ieșim la pensie.

Nu aveți nevoie de o invitație înainte de a începe să înaintați în direcția țelurilor dumneavoastră drepte. Nu este nevoie să așteptați o aprobare pentru a deveni persoana care ați fost desemnată să fiți. Nu este necesar să așteptați să fiți invitat să slujiți în Biserică.

Uneori, putem irosi ani de zile din viața noastră așteptând să fim aleși (vezi D&L 121:34–36). Dar aceasta este o premiză falsă. Dumneavoastră sunteți deja aleși!

Din când în când, în viața mea, mi-am petrecut nopțile fără somn făcându-mi griji pentru unele probleme, necazuri sau supărări personale. Dar, indiferent cât de negre par lucrurile noaptea, eu sunt mereu încurajat de acest gând: Dimineața, soarele va răsări.

Cu fiecare zi nouă, apar zori noi – nu doar pentru pă-mânt, ci și pentru noi. Și cu o nouă zi, vine un început nou – o șansă de a începe din nou.

Dar dacă nu reușim?

Câteodată, ceea ce ne împiedică să progresăm este teama. Putem fi speriați de faptul că nu vom reuși, că vom reuși, că am putea fi stânjeniiți, că succesul ne-ar putea schimba sau că i-ar putea schimba pe cei pe care-i iubim.

Și tot așa, noi așteptăm. Sau renunțăm.

Un alt lucru pe care trebuie să ni-l amintim când ne

gândim să stabilim țeluri este acesta: aproape cu certitudine nu vom izbuti – cel puțin – pe termen scurt. Dar, în loc să fim descurajați, putem fi mai puternici, pentru că înțelegerea acestui lucru înlătură gândul care ne apasă – acela de a fi perfecți chiar acum. Știm de la început că, într-un moment sau altul, putem să nu reușim să facem tot ceea ce se așteaptă de la noi. Cunoscând acest lucru de la început, se înlătură mult din surpriza și descurajarea produse de eșec.

Când tratăm țelurile noastre în acest mod, eșecul nu trebuie să ne împiedice să încercăm din nou. Amintiți-vă, chiar dacă nu reușim să atingem imediat destinația finală pe care o dorim, vom progresa de-a lungul drumului care ne conduce spre ea.

Și acest lucru contează – înseamnă foarte mult.

Cu toate că s-ar putea să nu reușim să ajungem la linia noastră finală, chiar numai continuarea călătoriei ne va face mai puternici decât eram înainte.

Cel mai bun moment pentru a începe este acum

Un proverb vechi spune: „Cel mai bun moment pentru a sădi un pom a fost acum 20 de ani. Cel de-al doilea moment cel mai bun este acum”.

Există ceva minunat și plin de speranță în semnificația cuvântului *acum*. Dacă alegem să ne hotărâm acum, putem înainta chiar în acest moment și acest lucru ne dă putere.

Acum este momentul cel mai bun de a începe să devenim persoana care dorim să fim – nu doar 20 de acum înainte, ci pentru toată eternitatea.

SĂ PREDĂM DIN ACEST MESAJ

Președintele Uchtdorf ne-a învățat că, atunci când nu reușim să atingem țelurile noastre, „putem dobândi putere... Cu toate că s-ar putea să nu reușim să ajungem la linia noastră finală, chiar numai continuarea călătoriei ne va face mai puternici decât eram înainte”. Rugați-i pe membrii familiei să împărtășească experiențe din care au învățat mai mult din procesul de desfășurare treptată a schimbărilor care duc la un anumit rezultat decât au învățat din rezultatul în sine, cum ar fi absolvirea școlii sau primirea unui premiu.

Fiți cât mai buni cu putință – începând de acum

Președintele Uchtdorf ne învață: „țelurile personale pot scoate în evidență tot ce este mai bun în noi”. Gândiți-vă să vă stabiliți câteva țeluri în două sau trei domenii din viața dumneavoastră, cum ar fi sănătatea fizică, sănătatea spirituală și prietenia. Ce succese ați dori să aveți în aceste domenii în acest an? Când vă gândiți, rugându-vă, la câteva țeluri, asigurați-vă că ele pot fi atinse și că prin ele veți crește spiritual. În jurnalul dumneavoastră, descrieți țelurile în mod detaliat astfel, încât să puteți vedea progresul dumneavoastră când va trece anul.

© 2014 Intellectual Reserve, Inc. Toate drepturile rezervate. Tipărit în Germania. Aprobarea versiunii în limba engleză: 6/13. Aprobarea traducerii: 6/13. Titlul original: *First Presidency Message, January 2014*. Romanian. 10861 171

Credință, familie, alinare

Misiunea divină a lui Isus Hristos: Exemplul suprem

Studiați, rugându-vă, acest material și căutați să aflați ceea ce trebuie să împărtășiți. În ce mod înțelegerea vieții și misiunii Salvatorului va spori credința dumneavoastră în El și le va binecuvânta pe cele cărora le purtați de grijă prin învățământul prin vizite? Pentru mai multe informații, vizitați reliefsociety.lds.org.

Acest mesaj face parte dintr-o serie de mesaje ale învățătoarelor vizitatoare care prezintă aspecte ale misiunii Salvatorului.

Când înțelegem că Isus Hristos este exemplul nostru în toate lucrurile, dorința noastră de a-L urma poate să crească. Scripturile sunt pline de îndemnuri de a merge pe urmele lui Hristos. Nefiților, Hristos le-a spus: „Căci lucrurile pe care voi M-ați văzut pe Mine că le fac, pe acelea trebuie să le faceți și voi” (3 Nefi 27:21). Lui Toma, Isus i-a spus: „Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine” (Ioan 14:6).

Astăzi, conducătorii noștri ne amintesc să-L stabilim pe Salvator drept exemplul nostru. Linda K. Burton, președinta generală a Societății de Alinare, a spus: „Când fiecare dintre noi va avea doctrina ispășirii scrisă adânc în inima sa, atunci vom începe să devenim persoanele care Domnul vrea să fim”.¹

Președintele Thomas S. Monson a spus: „Domnul și Salvatorul nostru,

Isus Hristos, este Exemplul nostru suprem și tăria noastră”.²

Să ne hotărâm să creștem mai aproape de Isus Hristos, să ne supunem poruncilor Sale și să ne străduim să ne întoarcem în prezența Tatălui nostru Ceresc.

Din scripturi

2 Nefi 31:16; Alma 17:11; 3 Nefi 27:27; Moroni 7:48

Din istoria noastră

„El drumul drept ne-a arătat”, a scris Eliza R. Snow, a doua președintă generală a Societății de Alinare, despre slujirea muritoare a lui Isus Hristos.³ El a slujit fiecăruim în parte. El ne-a învățat că trebuie să-i lășăm pe cei nouăzeci și nouă pentru a salva un singur rătăcit (vezi Luca 15:3–7). El a tămăduit și a propovăduit oamenilor, acordând timp fiecărei persoane dintr-o mulțime de 2.500 de oameni (vezi 3 Nefi 11:13–15; 17:25).

Femeilor sfinte din zilele din

urmă, președintele Dieter F. Uchtdorf, al doilea consilier în Prima Președinție, le-a spus: „Dumneavoastră, surori minunate, le sluiți altora pline de compasiune, neavând intenția de a căuta beneficii personale. Prin aceasta încercați să fiți asemănătoare Salvatorului... Gândurile Sale au fost întotdeauna concentrate asupra faptului de a-i ajuta pe alții”.⁴

NOTE

1. Linda K. Burton, „Este scrisă în inimile noastre credința în ispășirea lui Isus Hristos?” *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2012, p. 114.
2. Thomas S. Monson, „Meeting Life's Challenges”, *Ensign*, nov. 1993, p. 71.
3. „Măreață e a Ta înțelepciune”, *Immuri*, nr. 119.
4. Dieter F. Uchtdorf, „Fericirea, moștenirea dumneavoastră”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2008, p. 120.

Ce pot face eu?

1. De ce și în ce mod este Isus Hristos Exemplul meu suprem?
2. În ce mod poate faptul că slujesc surorilor pe care le vizitez să mă ajute să-L urmez pe Salvator?